

DECRET 595/2023, DEL 29-12-2023, PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT DE L'IMPOST SOBRE SOCIETATS.

Decret 595/2023, del 29 de desembre del 2023

Decret 595/2023, del 29-12-2023, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre societats.

Exposició de motius

Vist el Decret legislatiu del 5-6-2019 de publicació del text refós de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats;

Vista la Llei 5/2023, del 19 de gener, de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres;

Vist el Decret del 14-5-2019 pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre societats i les seves modificacions, represes en el Decret 207/2021, del 23-6-2021, pel qual s'aprova la modificació del Reglament de l'impost sobre societats i en el Decret 124/2022, del 30-3-2022, pel qual s'aprova la modificació del Reglament de l'impost sobre societats;

Atès que la Llei 5/2023, del 19 de gener, de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres introdueix modificacions a la Llei de l'impost sobre societats en matèria de transmissions patrimonials immobiliàries, crea noves deduccions i introdueix, entre altres coses, novetats en relació amb els expedients de baixa del Registre tributari;

Tenint en compte que aquestes modificacions requereixen el desenvolupament de disposicions específiques per complementar les modificacions legislatives establertes, es fa necessari modificar el

reglament existent de l'impost sobre societats i derogar l'anterior per garantir més claredat i seguretat jurídica en l'aplicació de l'impost.

A proposta del ministre de Finances, el Govern, en la sessió del 29 de desembre del 2023, aprova aquest Decret amb el contingut següent:

Article únic

S'aprova el Reglament de l'impost sobre societats, que entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra i serà aplicable en relació amb els períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener del 2024.

Reglament de l'impost sobre societats

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació

1. Aquest Reglament regula el desplegament de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats i les seves modificacions en relació amb les obligacions formals que han d'acomplir els obligats tributaris d'aquest impost, així com el sistema de gestió, de liquidació i de control del tribut.

2. El compliment de les obligacions establertes en aquest Reglament s'entén sense perjudici de les que s'inclouen en la Llei esmentada i altres disposicions que resultin aplicables.

Article 2. Obligats tributaris

Són obligats tributaris quan tenen la residència en territori andorrà:

a) Les persones jurídiques.

b) Les institucions d'inversió col·lectiva incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà.

c) Les entitats públiques, parapúbliques i de dret públic.

Els obligats tributaris d'aquest impost es designen abreujadament i indistintament amb les denominacions societats o entitats en aquest Reglament.

Article 3. Entitats en règim d'atribució de rendes

Les rendes obtingudes per les societats civils, les herències jacents, les comunitats de béns i totes les entitats o els patrimonis autònoms regulats en l'article 31 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, corresponents a la realització de les seves activitats econòmiques, s'atribueixen als seus socis, hereus, comuners o partícips segons les normes o els pactes aplicables en cada cas o a parts iguals en defecte d'aquestes normes i aquests pactes, i s'integren en l'impost sobre societats quan el soci, comuner o partícip sigui una persona jurídica.

Capítol segon. Entitats exemptes

Article 4. Règim de les entitats exemptes de l'impost sobre societats

Les entitats totalment exemptes a què es refereix l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei de l'impost sobre societats disposen d'una exempció automàtica. No han de presentar la declaració de l'impost, però s'han de donar d'alta al Registre d'Empresaris i Professionals del Cens d'Obligats Tributaris de l'Administració tributària.

Article 5. Entitats parcialment exemptes

1. Les entitats parcialment exemptes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei de l'impost sobre societats s'han de donar d'alta al Registre d'Empresaris i Professionals del Cens d'Obligats Tributaris de l'Administració tributària i portar la comptabilitat d'acord amb el Pla general de comptabilitat d'Andorra. En cas que aquestes entitats no resultin obligades a portar comptabilitat, han de portar un registre d'ingressos i despeses en què han d'anotar mensualment les partides d'ingressos i despeses corresponents.

Els ingressos i les despeses s'han de registrar seguint el principi de meritació que es preveu en la Llei de l'impost sobre societats. Això implica que la imputació d'ingressos i despeses s'ha de fer en funció del corrent real de béns i serveis que els mateixos béns i serveis representin i amb independència del moment en què se'n produeix el cobrament i el pagament.

2. L'exempció afecta només les rendes derivades del compliment del seu objecte social o la seva finalitat específica, incloses les derivades dels elements transmesos i afectes al dit compliment. No obstant això, els obligats tributaris a què es refereix l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei de l'impost sobre societats estan totalment exemptes de tributació per aquest impost quan els seus ingressos resultants d'activitats accessòries no emparades per l'exempció que preveu aquest precepte siguin inferiors a 10.000 euros anuals.

3. Aquestes entitats, prèviament inscrites en qualitat d'entitats parcialment exemptes al Registre d'Empresaris i Professionals del Cens d'Obligats Tributaris de l'Administració tributària, mitjançant la declaració censal corresponent, han de presentar la declaració corresponent en el moment de presentar la declaració a què fa referència l'article 45.

Capítol tercer. Imputació temporal. Inscripció comptable d'ingressos i despeses

Article 6. Conceptes generals

1. En termes generals, els ingressos i les despeses s'imputen en el període impositiu en què es meritin, d'acord amb les regles que estableix el Pla general de comptabilitat, atenent el corrent real de béns i serveis que els ingressos i despeses representen, amb independència del moment en què es produeixi el corrent monetari o financer, i respectant la correlació adequada entre els uns i els altres.

2. Les despeses que no s'hagin imputat comptablement en el compte de pèrdues i guanys o en un compte de reserves si així ho regula una norma legal o reglamentària, d'acord amb el que s'estableix en l'apartat 2 de l'article 19 de la Llei de l'impost sobre societats, no són fiscalment deduïbles, llevat dels casos en què la Llei de l'impost sobre societats prevegi expressament incentius o despeses amb efectes fiscals que no hagin de quedar reflectits comptablement, sense perjudici de la necessitat d'esmentar l'incentiu específic en la memòria de l'entitat.

3. En el cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, les rendes s'entenen obtingudes proporcionalment a mesura que s'efectuïn els cobraments corresponents, llevat que l'entitat decideixi aplicar el criteri de la meritació.

Es consideren operacions a termini o amb preu ajornat les vendes i les execucions d'obra el preu de les quals es percebi, totalment o parcialment, mitjançant pagaments successius o mitjançant un sol pagament, sempre que el període transcorregut entre el lliurament i el venciment de l'últim o l'únic termini sigui superior a l'any.

4. En cas que s'utilitzi un criteri d'imputació temporal diferent del de la meritació, els obligats tributaris ho han d'incloure de forma detallada en la memòria en el moment de formular els comptes anuals de l'exercici i n'han d'informar en el moment de presentar la declaració a què fa referència l'article 45.

Capítol quart. Règim d'operacions vinculades

Article 7. Operacions vinculades: aspectes generals

1. Quan els obligats tributaris efectuen operacions amb persones o entitats que hi estan vinculades, els són aplicables les disposicions de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats.

2. Les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades es valoren pel seu valor normal de mercat, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats.

3. El ministeri encarregat de les finances pot comprovar que les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades s'han valorat pel seu valor normal de mercat i pot fer, si escau, les correccions valoratives oportunes respecte de les operacions subjectes a aquest impost, a l'impost sobre la renda de les persones físiques i a l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals. El ministeri encarregat de les finances queda vinculat pel nou valor respecte a la resta de persones o entitats vinculades.

La valoració administrativa no pot generar per aquest impost ni, si escau, per l'impost sobre la renda de les persones físiques o per l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals una renda superior a la derivada de l'operació per al conjunt de les persones o entitats que l'hagin efectuat.

4. L'obligat tributari ha de facilitar al ministeri encarregat de les finances tota la documentació

necessària del grup relativa a les operacions vinculades, als contractes i altres dades que permetin determinar el valor normal de mercat.

5. En el cas de retribucions de caràcter laboral que tinguin el seu origen en persones vinculades, s'entén que el seu valor de mercat es correspon amb la base per a la qual aquesta retribució cotitza al règim de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Article 8. Sol·licitud d'assistència per a la determinació del valor de mercat

1. Els obligats tributaris que efectuïn operacions vinculades poden sol·licitar al ministeri encarregat de les finances la seva assistència per determinar i fixar el valor normal de mercat d'aquestes operacions abans que es duguin a terme.

Aquesta sol·licitud ha d'incorporar una proposta de valoració fonamentada en el valor de mercat, amb una descripció dels fets i les circumstàncies de les operacions de què es tracti i una descripció del mètode proposat.

2. La sol·licitud de valoració ha de reflectir que totes les persones que hi tenen vinculació són coneixedores d'aquesta sol·licitud i l'accepten.

3. En el cas que hi hagi un grup, la sol·licitud ha d'anar acompanyada de la documentació que identifiqui el grup al qual pertanyi l'obligat tributari i de la documentació relativa a l'obligat tributari.

a) La documentació relativa al grup al qual pertanyi l'obligat tributari consisteix en:

- Una descripció de l'estructura organitzativa, jurídica i operativa del grup.
- Una identificació de les entitats que formen part del grup que efectuen operacions vinculades i que afecten les operacions fetes per l'obligat tributari.

- Una descripció de la naturalesa, la importància i els fluxos de les operacions vinculades entre les entitats de grup quan afecten les operacions fetes per l'obligat tributari, juntament amb els canvis relatius a períodes impositius o a liquidacions anteriors.

- Una descripció de les funcions exercides i dels riscos assumits per les entitats del grup quan afecten les operacions fetes per l'obligat tributari.

- Una relació de la titularitat de les patents, les marques, els noms comercials i altres actius intangibles quan afecten les operacions efectuades per l'obligat tributari, així com l'import de les contraprestacions derivades de la seva utilització.

- Una descripció de la política del grup en relació amb els preus de transferència que inclogui el mètode o els mètodes de fixació dels preus adoptats pel grup i que en justifiqui l'adequació al principi de lliure competència.

- Una relació dels acords de repartiment de costos i els contractes de prestació de serveis entre entitats del grup quan afecten les operacions efectuades per l'obligat tributari.

- Una relació dels acords previs de valoració o els procediments amistosos efectuats o en curs relatius a les entitats del grup quan afecten les operacions efectuades per l'obligat tributari.

- La memòria del grup o, si no n'hi ha, un informe anual equivalent.

b) La documentació relativa a l'obligat tributari ha de contenir:

- El nom i els cognoms, la raó social o denominació completa, el domicili fiscal, l'NRT de l'obligat tributari, si escau, i de les entitats amb les quals efectua les operacions, i una descripció detallada de la

naturalesa, les característiques i els imports de les operacions.

- Una explicació relativa al mètode de valoració escollit, els motius, l'aplicació i el valor que en resulta.

- Els criteris de repartiment de les despeses en concepte de serveis prestats conjuntament a favor de les entitats o les persones vinculades i, si escau, els acords de repartiment de despeses corresponents.

- Qualsevol informació rellevant que l'obligat tributari hagi requerit per determinar el valor de les operacions vinculades.

4. El ministeri encarregat de les finances analitza la sol·licitud i la proposta de valoració i demana, si escau, aclariments o informació complementària. El ministeri encarregat de les finances pot acordar no admetre a tràmit la proposta, en especial quan:

a) La proposta de valoració manqui de fonament per determinar el valor de mercat.

b) Ja s'hagin desestimat propostes de valoració substancialment iguals a la proposta formulada.

c) Qualsevol altra circumstància que generi dubtes quant a la determinació del valor.

Tota denegació ha d'estar degudament motivada.

5. En un termini no superior a sis mesos a comptar de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres del ministeri encarregat de les finances o des de la data d'esmena a requeriment d'aquest ministeri, el ministeri encarregat de les finances ha de notificar a l'obligat tributari la decisió d'acceptar o de refusar la posada en marxa o l'aplicació del procediment que proposa. Si transcorre aquest termini sense que s'hagi produït una resolució expressa, la sol·licitud, quan s'hagi

acompanyat d'una proposta raonada de valoració, s'entén estimada.

Article 9. Resolució de la sol·licitud

El ministeri encarregat de les finances, mitjançant una resolució, pot decidir:

a) Aprovar la proposta de valoració.

b) Aprovar una proposta de valoració que difereix de la proposta inicialment proposada amb l'acceptació prèvia de l'obligat tributari.

c) Desestimar la proposta de valoració formulada per l'obligat tributari.

Article 10. Acord previ de valoració

1. L'acord previ de valoració es formalitza en un document que inclou:

a) El lloc i la data de formalització.

b) El nom i els cognoms o raó social, el domicili fiscal i número de Registre tributari, si escau, de l'obligat tributari al qual es refereix la proposta.

c) La conformitat de l'obligat tributari amb el contingut de l'acord.

d) La descripció de les operacions a les quals es refereix la proposta.

e) Els elements essencials del mètode de valoració.

f) Els períodes impositius o de liquidació als quals s'aplica l'acord i la data d'entrada en vigor de l'acord.

2. El ministeri encarregat de les finances i l'obligat tributari han d'aplicar el que resulti de la proposta aprovada. En tot cas, el ministeri encarregat de les finances pot comprovar l'aplicació correcta de la proposta i, en cas contrari, ha de regularitzar la situació tributària de l'obligat tributari.

Article 11. Informació sobre l'aplicació de l'acord previ de valoració

L'obligat tributari ha de presentar, juntament amb la declaració de l'impost, un escrit relatiu a l'aplicació de l'acord previ de valoració aprovat que indiqui:

- a) Les operacions efectuades en el període impositiu o de liquidació a què es refereix la declaració i a les quals és aplicable l'acord previ.
- b) Els preus o els valors de les operacions en aplicació de l'acord previ de valoració.
- c) La descripció, si escau, de les variacions de les circumstàncies econòmiques com a resultat de l'aplicació del mètode de valoració a què es refereix l'acord previ.
- d) Les operacions efectuades en el període impositiu o de liquidació similars a les quals fa referència l'acord previ, i els preus que s'han aplicat.

Article 12. Modificació de l'acord previ de valoració

1. Quan es doni una variació de les circumstàncies econòmiques establertes en l'acord previ de valoració, es pot modificar l'acord per adequar-lo a les noves circumstàncies econòmiques. Aquest procediment es pot iniciar d'ofici o a instància d'una part i s'ha de presentar una justificació de la variació de les circumstàncies econòmiques i la proposta de modificació que sigui procedent.

2. El ministeri encarregat de les finances, després d'analitzar la documentació, dicta una resolució motivada per estimar o no la proposta de modificació.

Article 13. Obligació de presentar informació país per país

1. Tota societat ha d'informar a la declaració de l'impost, mitjançant el model corresponent aprovat pel ministeri encarregat de les finances, si està

subjecta a l'obligació de presentar un informe país per país d'acord amb el que disposa l'article 16 bis de la Llei de l'impost sobre societats.

2. No obstant el que preveu l'apartat 1, les entitats residents fiscals a Andorra integrants d'un grup multinacional que no tingui la consideració d'exclòs d'acord amb el que preveu la lletra c de l'article 16 quater de la Llei de l'impost sobre societats han d'informar el ministeri encarregat de les finances de la identitat i la residència fiscal de l'entitat informadora, mitjançant la declaració de l'impost.

Article 14. Declaració d'informació país per país

1. La informació país per país relativa a un grup multinacional ha de contenir:

a) La informació agregada següent per a cada jurisdicció en la qual el grup multinacional operi:

- Imports dels ingressos.
- Imports dels beneficis o de les pèrdues abans de l'impost sobre societats.
- Import dels impostos sobre societats pagats.
- Import dels impostos sobre societats meritats.
- Import del capital declarat i resultats no distribuïts existents a la data de conclusió del període impositiu.
- Nombre de treballadors mitjà durant el període impositiu.
- Import dels actius tangibles diferents de la tresoreria i dels instruments equivalents a la tresoreria i inversions immobiliàries.

b) De cada una de les entitats integrants del grup multinacional s'ha d'informar del següent:

- El nom i el número d'identificació fiscal.
- La jurisdicció de residència fiscal.

- La jurisdicció en virtut de la qual s'ha constituït.
- La naturalesa de l'activitat o les activitats econòmiques principals.

2. Les entitats obligades a presentar l'informe país per país, d'acord amb el que disposa l'article 16 bis de la Llei de l'impost sobre societats, han de presentar l'informe esmentat mitjançant el model corresponent aprovat pel ministeri encarregat de les finances en el termini de dotze mesos després de l'últim dia de l'exercici fiscal de presentació de la informació del grup multinacional.

3. La presentació de l'informe país per país s'ha de fer de forma telemàtica, mitjançant el model aprovat pel ministeri encarregat de les finances.

Capítol cinquè. Règim de determinació directa

Article 15. Base de tributació

1. La base de tributació en el mètode de determinació directa es fixa d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 9 de la Llei de l'impost sobre societats.

2. El resultat comptable es corregeix, si escau, mitjançant l'aplicació dels principis i els criteris de qualificació, valoració i imputació temporal recollits en els preceptes de la Llei de l'impost sobre societats que donen lloc a la pràctica d'ajustos extracomptables.

3. Els ajustos extracomptables, positius o negatius, poden ser permanents o temporals segons reverteixin o no en períodes impositius posteriors. La informació corresponent a cada ajust extracomptable, permanent o temporal, s'ha d'incloure de forma detallada en la memòria en el moment de formular els comptes anuals de l'exercici.

Article 16. Correccions de valor: normes comunes d'amortització d'elements patrimonials de l'immobilitzat tangible i intangible

Sense perjudici del que es preveu a l'apartat 11, es considera que la depreciació dels elements patrimonials de l'immobilitzat material i intangible és efectiva quan sigui el resultat d'aplicar els coeficients d'amortització lineal que es deriven de la taula prevista a l'annex 1 de la Llei de l'impost sobre societats.

1. És amortitzable el preu d'adquisició o cost de producció, exclòs, si escau, el valor residual.

2. Quan es tracti d'edificacions, no és amortitzable la part del preu d'adquisició corresponent al valor del sòl.

3. L'amortització es practica element per element. Tanmateix, quan es tracti d'elements patrimonials de naturalesa anàloga o sotmesos a un grau d'utilització similar, l'amortització es pot fer sobre el conjunt d'aquests elements, sempre que en tot moment pugui conèixer-se la part de l'amortització acumulada corresponent a cada element patrimonial.

4. Les instal·lacions tècniques poden constituir un únic element susceptible d'amortització. Es consideren instal·lacions tècniques les unitats complexes d'ús especialitzat en el procés productiu que comprenen edificacions, maquinària, material, peces o elements, inclosos els sistemes informàtics que, fins i tot sent separables per la seva naturalesa, estan lligats de forma definitiva per funcionar i sotmesos al mateix ritme d'amortització, així com els recanvis vàlids exclusivament per a aquest tipus d'instal·lacions.

5. Els elements patrimonials de l'immobilitzat material comencen a amortitzar-se des que es posen en condicions de funcionament i els de l'immobilitzat

intangibles des del moment en què estiguin en condicions de produir ingressos.

6. Els elements patrimonials de l'immobilitzat material han d'amortitzar-se en el període de la seva vida útil, és a dir, el període en què, segons el mètode d'amortització adoptat, ha de quedar totalment cobert el seu valor, exclòs el valor residual. Tractant-se d'elements patrimonials de l'immobilitzat intangible, la seva vida útil és el període durant el qual s'espera, raonablement, que produeixin ingressos.

7. Les marques, els drets de traspàs i els elements patrimonials de l'immobilitzat intangible que no tinguin una data certa d'extinció s'han d'amortitzar d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 10 de la Llei de l'impost sobre societats.

8. El preu d'adquisició originari de les aplicacions informàtiques es dedueix amb el límit anual màxim d'una cinquena part del seu import.

9. Quan les renovacions, ampliacions o millores dels elements patrimonials de l'immobilitzat material s'incorporin al dit immobilitzat, l'import dels mateixos elements s'amortitza durant els períodes impositius que restin per completar la vida útil dels elements patrimonials referits. A aquest efecte, s'ha d'imputar a cada període impositiu el resultat d'aplicar a l'impost de les renovacions, ampliacions o millores el coeficient resultant de dividir l'amortització comptabilitzada de l'element patrimonial practicada en cada període impositiu, en la mesura en què es correspongui amb la depreciació efectiva, entre el valor comptable que aquest element patrimonial tenia a l'inici del període impositiu en el qual es van portar a terme les operacions de renovació, ampliació o millora.

10. Quan les operacions esmentades en l'apartat anterior determinin un allargament de la vida útil

estimada de l'actiu, aquest allargament s'ha de tenir en compte a l'efecte de l'amortització de l'element patrimonial i de l'import de la renovació, ampliació o millora.

11. En els casos en què la vida útil de l'intangible, el tangible i les inversions immobiliàries sigui diferent de la prevista a la taula de l'annex 1 de la Llei de l'impost sobre societats, i l'obligat tributari apliqui un criteri d'amortització lligat a l'amortització real, s'ha de poder acreditar davant d'una acció comprovadora de l'Administració que el criteri d'amortització aplicat correspon a la depreciació efectiva dels elements.

12. Les amortitzacions de béns immobles situats al Principat d'Andorra i adquirits a partir de l'entrada en vigor de la Llei de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial han de ser deduïdes tenint en compte les limitacions establertes en l'apartat 5 de l'article 10 de la Llei de l'impost sobre societats.

Article 17. Pla especial d'amortització

1. Quan els obligats tributaris formulin un pla especial d'amortització a l'Administració tributària, la societat ha de presentar-lo abans de finalitzar el període impositiu al qual s'aplica i ha de contenir les informacions següents:

- Descripció dels elements patrimonials que són objecte del pla especial d'amortització, indicant l'activitat a la qual estan afectats i la seva ubicació.
- Mètode d'amortització que es proposa, assenyalant la distribució temporal de les amortitzacions que se'n desprenen.
- Justificació del mètode d'amortització proposat.
- Preu d'adquisició o cost de producció dels elements patrimonials.

- Data d'inici de l'amortització dels elements patrimonials.

En cas d'haver-hi elements patrimonials en curs de construcció és necessari indicar la data prevista per començar a amortitzar.

2. L'Administració tributària disposa del termini de sis mesos per acceptar o refusar el pla especial d'amortització. Aquest termini es computa a partir de l'endemà de presentar el pla especial d'amortització. Durant aquest termini, l'Administració tributària pot sol·licitar la informació complementària i els aclariments que consideri oportuns.

3. Amb caràcter previ a la resolució, l'Administració tributària ha de notificar a l'obligat tributari la proposta de resolució perquè en un termini de deu dies, a comptar de l'endemà de la notificació, presenti les al·legacions i els documents i justificants que consideri necessaris. Es pot prescindir d'aquest tràmit quan no es tinguin en compte altres fets o al·legacions que els efectuats per l'obligat tributari o quan s'accepti el pla d'amortització presentat.

4. L'Administració tributària resol i dicta una resolució en què, si és procedent, s'estima favorablement el pla d'amortització proposat.

5. L'obligat tributari pot modificar el pla d'amortització presentat, prèvia sol·licitud en què indica els motius i els punts del pla d'amortització que vol modificar. Aquesta sol·licitud ha de presentar-se prop de l'Administració tributària i són aplicables les disposicions dels paràgrafs anteriors per estimar o desestimar la sol·licitud presentada.

Article 18. Correccions de valor: pèrdues per deterioració del valor dels elements patrimonials

1. Les pèrdues per deterioració dels crèdits derivades de les possibles insolvències dels deutors són deduïbles quan en el moment de la meritació de

l'impost es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que hagi transcorregut el termini de sis mesos des del venciment de l'obligació.

b) Que el deutor estigui declarat en situació de suspensió de pagaments o fallida.

c) Que el deutor estigui processat pel delictes d'aixecament de béns.

d) Que les obligacions hagin estat reclamades judicialment o siguin objecte d'un litigi judicial de la solució del qual depengui el cobrament.

Les pèrdues respecte dels crèdits que s'esmenten tot seguit només són deduïbles si són objecte d'un procediment judicial que versí sobre la seva existència o quantia:

- Els que deuen les entitats de dret públic o són fiançats per aquestes entitats.

- Els fiançats per entitats de crèdit.

- Els garantits mitjançant drets reals, pacte de reserva de domini i dret de retenció, excepte en els casos de pèrdua o depreciació de la garantia.

- Els garantits mitjançant un contracte d'assegurança de crèdit o caució.

- Els que hagin estat objecte de renovació o pròrroga expressa.

No són deduïbles les pèrdues per a la cobertura del risc derivat de les possibles insolvències de persones o entitats vinculades al creditor en els termes que preveu l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats, llevat del cas d'insolvència declarada judicialment.

2. No són deduïbles les dotacions basades en estimacions globals ni genèriques d'insolvències de clients i deutors.

3. El criteri disposat en els apartats 3 i 4 de l'article 11 de la Llei de l'impost sobre societats és igualment aplicable a les participacions de societats que tinguin el caràcter de vinculades d'acord amb l'article 16 de la Llei esmentada.

Article 19. Provisions

Les entitats de nova creació també poden deduir les dotacions relatives a les despeses inherents als riscos derivats de garanties de reparació i revisió. En aquest cas el percentatge es determina atenent les despeses i vendes dutes a terme en els períodes impositius que hagin transcorregut.

Article 20. Exempció per evitar la doble imposició econòmica sobre dividendes, participacions en beneficis i rendes derivades de la transmissió de participacions en altres entitats

Els obligats tributaris han de presentar, conjuntament amb la seva declaració per l'impost sobre societats dels exercicis en els quals practiquin l'exempció prevista en l'article 20 de la Llei de l'impost sobre societats, la informació següent en relació amb l'entitat directament participada:

- La identificació i el percentatge de participació.
- La descripció de les activitats de la participada.
- El valor i la data d'adquisició de les participacions, així com el valor teòric d'aquestes participacions en els fons propis d'altres entitats, referit tant a l'inici de l'exercici com al tancament de l'entitat que participa.
- Una prova que els dividendes corresponen a rendes que han estat efectivament subjectes a un impost sobre la renda de característiques similars a l'impost sobre societats del Principat d'Andorra, a un tipus

nominal equivalent, almenys, al 40% del tipus general de gravamen previst per l'article 41 de la Llei de l'impost sobre societats. Es consideren prova els comptes anuals de l'entitat participada, juntament amb la declaració i la liquidació que per l'impost sobre la renda de característiques similars a l'impost sobre societats del Principat d'Andorra s'hagi fet en el territori de la filial. Alternativament, pot aportar-se una prova que l'entitat participada que satisfà els dividendes és resident en un país amb el qual el Principat d'Andorra ha subscrit un conveni per evitar la doble imposició que li és aplicable. Es considera prova un certificat de residència en el sentit del conveni per evitar la doble imposició emès per les autoritats competents del país on és resident l'entitat participada.

Article 21. Eliminació de la doble imposició econòmica internacional sobre les rendes atribuïbles a establiments permanents situats a l'estranger

Els obligats tributaris han de presentar, conjuntament amb la seva declaració per l'impost sobre societats dels exercicis en els quals practiquin l'exempció prevista en l'article 21 de la Llei de l'impost sobre societats, la informació següent en relació amb l'establiment permanent:

- La identificació de l'establiment permanent.
- La descripció de les activitats de l'establiment permanent.
- Una prova que les rendes positives obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent han estat efectivament subjectes a un impost sobre la renda de característiques similars a l'impost sobre societats del Principat d'Andorra, a un tipus nominal equivalent, almenys, al 40% del tipus general de gravamen previst per l'article 41 de la Llei de l'impost sobre societats. Es consideren prova la declaració i

la liquidació que per l'impost sobre la renda de característiques similars a l'impost sobre societats del Principat d'Andorra s'hagi fet en el territori on està situat l'establiment permanent.

Article 22. Base de tributació en les entitats parcialment exemptes

1. Les entitats parcialment exemptes només han d'incloure en la seva base de tributació les rendes derivades de les explotacions econòmiques no exemptes.

2. No tenen la consideració de despeses deduïbles, a part de les previstes en l'article 13 de la Llei de l'impost sobre societats, les següents:

a) Les despeses imputables, exclusivament, a l'obtenció de rendes exemptes.

Tractant-se de despeses imputables parcialment a rendes no exemptes, és deduïble la part de les mateixes despeses en la proporció que representin els ingressos obtinguts en les explotacions econòmiques no exemptes respecte dels ingressos totals de l'entitat.

b) Les quantitats que constitueixin una aplicació de les rendes; en concret, els excedents procedents d'operacions econòmiques el destí dels quals sigui el sosteniment de les activitats exemptes.

Capítol sisè. Règim especial de consolidació tributària

Article 23. Aplicació i obligacions de comunicació de les entitats acollides al règim de consolidació tributària

1. L'exercici de l'opció pel règim de consolidació tributària s'ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances abans de l'inici del període impositiu en què aquest règim sigui aplicable.

La comunicació ha d'incloure les dades següents:

- La identificació de les societats que integren el grup.

- Una còpia dels acords pels quals les societats del grup han optat pel règim de consolidació tributària.

- La relació del percentatge de participació directa o indirecta mantinguda per la societat dominant respecte a totes i cada una de les societats que integren el grup tributari i la data d'adquisició de les participacions respectives.

2. Quan el ministeri encarregat de les finances observi que alguna dada en la comunicació no és correcta n'informa la societat dominant, que disposa d'un termini de deu dies per esmenar el defecte. Amb caràcter previ a la resolució, l'Administració tributària ha de notificar a l'obligat tributari la proposta de resolució perquè en un termini de deu dies, a comptar de l'endemà de la notificació, presenti les alegacions i els documents i justificants que consideri necessaris. Es pot prescindir d'aquest tràmit quan no es tinguin en compte altres fets o alegacions que els efectuats per l'obligat tributari o quan s'accepti la comunicació presentada.

3. El ministeri encarregat de les finances, en la resolució, informa la societat dominant del número del grup tributari atorgat. Quan s'hagi comunicat el número del grup tributari atorgat, la societat dominant disposa de deu dies hàbils per presentar la declaració censal del grup.

4. Així mateix, quan es produeixin variacions en la composició del grup tributari, la societat dominant ho ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances i ha d'identificar les societats que s'hi hagin integrat i les que n'hagin estat excloses. Aquesta comunicació s'ha de presentar en un termini de deu dies hàbils a comptar de la data en què es produeix

la variació i ha de contenir la relació de totes les societats que integren el grup.

5. La renúncia a l'aplicació del règim de consolidació tributària s'ha de fer a través de la declaració censal corresponent, en el termini de tres mesos a comptar de la finalització de l'últim període impositiu en què s'ha aplicat.

Article 24. Inclusió o exclusió de societats en el grup tributari

1. Les integracions de societats en el grup tributari per motiu d'adquisició o de transmissió de participacions tenen obligatòriament efecte a comptar del període impositiu següent.

Les integracions de societats en el grup tributari per motiu de nova creació, d'absorció o de fusió tenen efecte a comptar del període impositiu en curs en què s'integrin al grup tributari.

2. Les societats que deixin d'integrar-se en un grup tributari quedaran excloses del grup a comptar del mateix període impositiu en què deixin de formar part del grup.

Article 25. Obligacions tributàries de les societats que integren el grup tributari

1. Tant la societat dominant com les societats participades del grup tributari han de presentar la seva declaració individual, i han de determinar la seva base de tributació i les deduccions aplicables, sense haver-ne d'ingressar la quota resultant.

2. A més del que disposa l'apartat anterior, la societat dominant del grup tributari ha de presentar la declaració consolidada del grup tributari i ingressar el deute tributari, si escau.

3. L'obligació de fer els pagaments a compte del grup tributari recau en la societat dominant.

Article 26. Determinació de la base de tributació i de la quota de tributació

1. La base de tributació del grup tributari es determina de la manera següent:

a) Integració en la base de tributació de la societat dominant de les bases de tributació de cada una de les entitats participades que integren el grup tributari.

b) Eliminacions, en la societat dominant, corresponents a les operacions internes efectuades entre les societats del grup tributari.

c) Integració de les eliminacions practicades en exercicis anteriors quan les operacions es portin a terme davant de terceres persones.

d) Compensació de les bases de tributació negatives del grup tributari, quan l'import de la suma dels paràgrafs anteriors sigui positiu, així com de les bases de tributació negatives pendents de compensació generades per les societats abans que s'integrin en el grup tributari. Aquestes últimes només es poden compensar per bases de tributació positives de la mateixa entitat.

2. La quota de tributació resulta d'aplicar el tipus de gravamen a la base de tributació del grup tributari.

Article 27. Deduccions de la quota de tributació del grup tributari

1. La quota de tributació del grup tributari es minora en l'import de les deduccions que preveu el capítol vuitè de la Llei de l'impost sobre societats.

Els requisits establerts per aplicar les deduccions esmentades es refereixen tant a cada una de les societats que integren el grup tributari com al grup en si mateix.

2. Les deduccions de qualsevol societat pendents d'aplicació en el moment que s'hagin d'incloure en el

grup tributari es poden deduir de la quota de tributació del grup tributari amb el límit que correspongui a la societat esmentada en el règim individual de tributació.

Article 28. Obligacions d'informació

1. La societat dominant ha de formular, a efectes fiscals, el balanç i el compte de pèrdues i guanys consolidats, amb l'aplicació del mètode d'integració global a totes les societats que integren el grup tributari.

2. Els comptes anuals consolidats es refereixen a la mateixa data de tancament i període que els comptes anuals de la societat dominant, de manera que les societats participades han de tancar el seu exercici social en la data en què ho faci la societat dominant. En aquest sentit, l'entitat dominant ha d'adjuntar a la liquidació de l'impost la informació següent:

a) Les eliminacions practicades en períodes impositius anteriors pendents d'incorporació i les eliminacions practicades en el període impositiu degudament justificades en la seva procedència i quantitat.

b) Les incorporacions fetes en el període impositiu, igualment justificades pel que fa a procedència i quantitat.

c) Les diferències, degudament explicades, que hi pugui haver entre les eliminacions i les incorporacions que s'hagin fet a l'efecte de determinar la base de tributació del grup tributari i les que s'hagin fet a l'efecte d'elaborar els comptes anuals consolidats.

Article 29. Pèrdua i extinció del règim de consolidació tributària: causes i efectes

1. El grup tributari s'extingeix quan la societat dominant perd el caràcter esmentat, excepte si una altra societat participada o no adquireix el caràcter de dominant i no altera substancialment el règim de consolidació tributària; en aquest cas, prèviament, el ministeri encarregat de les finances ho valora cas per cas de forma motivada.

2. El règim de consolidació tributària es perd per les causes següents:

a) La concurrència en alguna o algunes de les societats integrants del grup tributari d'alguna de les circumstàncies que, d'acord amb el que estableix l'article 43 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, determinen l'aplicació del mètode d'estimació indirecta.

b) L'incompliment de les obligacions a què es refereix l'article anterior.

3. La pèrdua del règim de consolidació tributària es produeix a comptar del període impositiu en què concorri alguna o algunes de les causes a què es refereix l'apartat anterior. Les societats integrants del grup tributari passen a tributar pel règim individual en el període esmentat.

4. En el supòsit que hi hagi eliminacions pendents d'incorporació, bases de tributació negatives del grup tributari o deduccions en la quota pendents de compensació en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua del règim de consolidació tributària o l'extinció del grup tributari, cal procedir de la manera següent:

a) Les eliminacions pendents d'incorporació s'integren en la base de tributació del grup tributari en l'últim període impositiu en què sigui aplicable el règim de consolidació tributària.

b) Les societats que integren el grup tributari en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o

l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la compensació de les bases de tributació negatives del grup tributari pendents de compensar, en la proporció en què hagin contribuït a la seva formació.

La compensació es fa amb les bases de tributació positives que es determinin en règim individual de tributació.

c) Les societats que integrin el grup tributari en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la compensació de les deduccions de la quota del grup tributari pendents de compensació, en la proporció en què hagin contribuït a la seva formació.

Capítol setè. Règim especial d'explotació de determinats actius intangibles

Article 30. Règim especial d'explotació de determinats actius intangibles

1. L'aplicació del règim especial d'explotació de determinats actius intangibles l'ha de sol·licitar l'obligat tributari al ministeri encarregat de les finances a través de la declaració censal corresponent, en què s'han identificar les activitats i els actius intangibles als quals s'aplica i s'ha de fonamentar la concurrència dels condicionants previstos en l'article 23 de la Llei de l'impost sobre societats.

2. El ministeri encarregat de les finances aprova o denega aquesta sol·licitud en un termini no superior a sis mesos a comptar de l'entrada de la sol·licitud al registre del ministeri. Si transcorre aquest termini sense que s'hagi produït una resolució expressa, la sol·licitud pot entendre's desestimada. El règim produeix efectes des del mateix període impositiu en què es va presentar la sol·licitud.

3. Contra la denegació de la sol·licitud o la desestimació per haver transcorregut el termini

establert en l'apartat anterior es pot interposar un recurs davant la Comissió Tècnica Tributària.

4. Un cop concedida l'autorització inicial, l'obligat tributari que pretengui aplicar-la en períodes impositius posteriors ha de comunicar aquesta circumstància a l'òrgan competent del ministeri encarregat de les finances, en el cas que es produeixi un canvi substantiu de les circumstàncies en relació amb les quals s'estableix l'autorització inicial. Aquesta comunicació ha de contenir una identificació de les activitats i la tipologia d'actius intangibles als quals s'aplica aquest règim i la justificació de la concurrència dels condicionats per aplicar aquest règim. El ministeri encarregat de les finances ha d'autoritzar l'aplicació del règim especial a les noves activitats i a la nova tipologia d'actius intangibles d'acord amb un procediment idèntic al que regula l'apartat 2.

5. Els obligats tributaris que es beneficiïn d'aquest règim especial han de detallar a la memòria, en el moment de formular els comptes anuals, els ingressos subjectes a aquesta reducció i diferenciar-los de la resta dels seus ingressos.

6. La societat ha d'informar en el moment de presentar la declaració a què fa referència l'article 45 de la deducció obtinguda en la base de tributació.

Capítol vuitè. Règim especial de societats cooperatives

Article 31. Règim especial de societats cooperatives

1. Les societats cooperatives regulades per la Llei 5/2015, del 15 de gener, de societats cooperatives d'Andorra poden deduir de la base de tributació, a més de les despeses que determina la Llei de l'impost sobre societats per a les persones jurídiques, les despeses establertes a l'article 24 ter de la mateixa Llei.

2. En cas que es dedueixin les despeses establertes al règim especial de societats cooperatives, els obligats tributaris ho han d'incloure de forma detallada en la memòria en el moment de formular els comptes anuals de l'exercici i n'han d'informar en el moment de presentar la declaració a què fa referència l'article 45.

Capítol novè. Règim especial de societats de tinença de participacions en societats

Article 32. Règim especial de societats de tinença de participacions en societats

1. Els obligats tributaris que vulguin gaudir de l'exempció prevista en l'article 38 de la Llei de l'impost sobre societats han de sol·licitar al ministeri encarregat de les finances, a través de la declaració censal corresponent, l'aplicació del règim especial de societats de tinença de participacions en societats.

2. Els obligats tributaris que s'acullin a aquest règim especial han d'identificar a la memòria dels comptes anuals els conceptes següents:

- El detall de les participacions en les societats que tinguin o hagin mantingut en l'exercici.
- El valor patrimonial de la cartera posseïda.
- Els dividendes o reserves que percebin en l'exercici.

3. El règim s'aplica al període impositiu que finalitzi amb posterioritat a l'autorització del ministeri encarregat de les finances, i els successius que concloquin abans de comunicar la renúncia al règim al ministeri encarregat de les finances.

4. La societat ha d'informar en el moment de presentar la declaració a què fa referència l'article 45 de l'exempció obtinguda en la base de tributació.

Capítol desè. Deducció per creació de llocs de treball i per projectes que fomenten la digitalització

Article 33. Deducció per creació de llocs de treball

1. Per calcular la deducció per creació de llocs de treball es computen exclusivament els treballadors amb contracte formalitzat a Andorra i subjecte a la normativa laboral andorrana que, en el moment de la contractació, estiguin inscrits al Servei d'Ocupació com a demandants d'ocupació i que estiguin donats d'alta al règim general de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

2. Per determinar l'increment mitjà de plantilla, es calcula la plantilla mitjana prorratejant el nombre de persones pels dies de l'any que estan contractades en relació laboral per l'obligat tributari, i es compara amb la plantilla mitjana de l'any anterior, determinada de la mateixa forma. Aquest increment mitjà de plantilla s'ha de mantenir durant l'any posterior al tancament de l'exercici. En el cas que no es compleixi aquest increment mitjà de plantilla, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

Per al càlcul es computen les persones empleades tenint en compte la jornada contractada en relació amb la jornada completa. En contractes de treball en què la jornada sigui inferior a la jornada completa s'ha de determinar l'equivalència d'aquell contracte respecte d'un altre a jornada completa. Queden exclosos del còmput els contractes de caràcter temporal.

3. El càlcul de la deducció per creació de llocs de treball s'ha d'incloure en la memòria en el moment de formular els comptes anuals de l'exercici.

4. Les deduccions previstes en aquest article, no aplicades per insuficiència de quota, es poden deduir de la quota de tributació dels sis exercicis posteriors.

Article 34. Deduccions per incentius fiscals al mecenatge

1. Les entitats que rebin donatius irrevocables, purs i simples d'acord amb el que s'estableix a la Llei de l'impost sobre societats han d'acreditar l'efectivitat de la donació expedint un certificat, mitjançant el model aprovat pel ministeri encarregat de les finances.

2. Els obligats tributaris que hagin efectuat donatius han de conservar els certificats emesos per les entitats que han rebut els donatius i consignar-ne l'import en la casella corresponent de l'autoliquidació; aquest import no pot excedir el 10% de la base de tributació en relació amb el període impositiu en què s'ha generat. Els certificats han d'incloure la quantitat donada, les dades identificatives de les entitats que reben els fons, el justificant de l'ingrés i la finalitat a la qual es destinen aquests recursos. Si l'obligat tributari no pot acreditar la donació mitjançant la presentació del certificat pertinent, perd el benefici de la deducció corresponent.

3. Els obligats tributaris tenen l'obligació de conservar el certificat lliurat i la resta de la documentació que justifiqui les dites deduccions durant un període de sis anys a comptar de la data en què finalitzi el termini reglamentari per presentar la declaració o l'autoliquidació en què s'ha beneficiat de la deducció, o bé, si es tracta de declaracions o autoliquidacions extemporànies, a comptar de la data de presentació.

Article 35. Incentius fiscals al patrocini i l'esponsorització

1. Els obligats tributaris que incorrin en despeses o facin inversions per a esponsoritzacions o patrocinis en virtut de contractes amb les entitats previstes a la Llei de l'impost sobre societats poden minorar de la quota de tributació el resultat d'aplicar el 10% de l'import o valor de les despeses i inversions efectuades. A aquest efecte i d'acord amb el que estableix la Llei, han d'acreditar el benefici de la

deducció aplicada mitjançant la presentació del contracte de patrocini o d'esponsorització establert quan sigui requerit.

2. La documentació que suporti les dites deduccions s'ha de conservar durant un període de sis anys a comptar de la data de presentació de la declaració o l'autoliquidació en què els obligats tributaris s'han beneficiat de la deducció.

Article 36. Incentius a la participació en projectes declarats d'interès nacional

1. Els obligats tributaris que facin aportacions gratuïtes per finançar projectes declarats d'interès nacional poden minorar de la quota de tributació de l'impost el resultat d'aplicar el 75% del valor d'aquestes aportacions en les condicions assenyalades en la Llei de l'impost sobre societats.

2. L'Administració pública o l'entitat amb la qual hi hagi un conveni de col·laboració que sigui l'encarregada de gestionar i executar el projecte que rebí el donatiu amb caràcter irrevocable, pur i simple ha d'acreditar l'efectivitat de la donació expedint un certificat, mitjançant el model aprovat pel ministeri encarregat de les finances.

3. Els obligats tributaris que hagin efectuat donatius han de consignar-ne l'import en la casella corresponent de l'autoliquidació i conservar els certificats emesos per l'entitat gestora del projecte que ha rebut el donatiu, així com la resta de la documentació que justifiqui les dites deduccions, durant un període de sis anys a comptar de la data en què finalitzi el termini reglamentari per presentar la declaració o l'autoliquidació en què s'ha beneficiat de la deducció, o bé, si es tracta de declaracions o autoliquidacions extemporànies, a comptar de la data de presentació. Si l'obligat tributari no pot acreditar la donació mitjançant la presentació del certificat

pertinent, perd el benefici de la deducció corresponent.

Capítol onzè. Pagaments a compte

Article 37. Pagaments a compte

1. Durant el novè mes posterior a l'inici del període impositiu, els obligats tributaris han d'efectuar un pagament a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el primer dia d'aquest mes.

2. El pagament a compte es calcula aplicant el percentatge del 50% sobre la quota de liquidació de l'exercici immediatament anterior.

3. Els obligats tributaris no han d'efectuar el pagament a compte durant el primer exercici de l'activitat.

4. La declaració del pagament a compte es fa mitjançant els formularis, en el lloc i de la forma que estableixi el ministeri encarregat de les finances.

Article 38. Pagaments a compte en transmissions patrimonials

1. D'acord amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 45 bis de la Llei de l'impost sobre societats, en el cas de transmissions formalitzades en contracte privat o davant de fedatari públic l'obligat tributari ha d'autoliquidar el pagament a compte de l'impost, presentant l'autoliquidació corresponent, d'acord amb el model previst a aquest efecte, i ingressar l'import que en resulti.

2. En el cas de transmissions formalitzades per contracte privat, el termini màxim per fer aquest pagament a compte és de trenta dies a comptar de la data del contracte privat. En el cas de transmissions formalitzades davant d'un fedatari públic l'obligat tributari ha d'autoliquidar el pagament a compte de l'impost simultàniament a l'atorgament de l'escriptura

pública o de la formalització de la subhasta pública, presentar l'autoliquidació corresponent, d'acord amb el model previst a aquest efecte, i ingressar l'import derivat al fedatari públic.

3. En el cas de transmissions formalitzades per contracte privat, juntament amb l'autoliquidació del pagament a compte de l'impost, s'ha d'aportar el document original del contracte privat i una còpia del mateix document.

4. Si concorre alguna de les exempcions previstes en la Llei, s'han d'adjuntar a l'autoliquidació del pagament a compte de l'impost els documents justificatius corresponents. Una vegada presentada aquesta documentació a l'Administració tributària, aquesta darrera visa l'original del contracte i hi adjunta una còpia de l'autoliquidació del pagament a compte.

5. A l'efecte de justificar el pagament a compte de l'impost, per escripturar un contracte privat és necessari presentar el document original del contracte visat per l'Administració tributària, una còpia de l'autoliquidació del pagament a compte, la justificació del pagament i els documents de l'aplicació de l'exempció, si és el cas.

6. En els casos en què es vulgui acreditar inversions i millores efectuades en el bé objecte de la transmissió, l'obligat tributari ha de presentar un certificat acreditatiu del valor d'adquisició actualitzat tant davant l'Administració tributària si la transmissió es fa tant per contracte privat com davant del fedatari públic en el moment de formalitzar la transmissió.

7. Quan els obligats tributaris obtinguin guanys de capital derivats de la transmissió de béns immobles situats al Principat d'Andorra abans d'haver transcorregut un període mínim de dos anys des de la data d'adquisició del bé o el dret, aquests guanys

estan sotmesos a un recàrrec especial del 5% sobre l'import del guany de capital en els termes de la Llei de l'impost sobre societats. Els obligats tributaris han de liquidar el recàrrec especial en el mateix moment que es liquida el pagament a compte de la transmissió, ja sigui davant l'Administració tributària o davant del fedatari públic.

Article 39. Acreditació del valor d'adquisició davant de l'Administració

1. Quan l'obligat tributari hagi d'acreditar obres de millora o inversions que augmentin el valor d'adquisició o en el cas de noves promocions immobiliàries, ha de justificar davant l'Administració tributària l'import de les inversions o les millores efectuades i que augmentin el valor d'adquisició del bé o el dret objecte de gravamen, aportant la documentació següent:

- a) Autorització de les obres realitzades d'acord amb la legislació urbanística.
- b) Factures acreditatives de les obres autoritzades, detall dels costos de l'obra i certificats d'obra.
- c) Documents acreditatius del pagament de les factures.
- d) Escriptura de divisió en propietat horitzontal, en què consti l'assignació del coeficient del sòl que correspon a cada unitat construïda, en el cas de les noves promocions immobiliàries.
- e) Títol de propietat que acrediti la data d'adquisició i l'import.
- f) Acreditació del valor fiscal net.

2. En el termini d'un mes, l'Administració ha de comprovar i ha d'emetre un certificat del valor d'adquisició actualitzat que ha d'incloure l'import de les inversions, les obres i les millores efectuades. En

el cas de les promocions immobiliàries, s'ha d'emetre un certificat per cada unitat construïda.

Article 40. Obligacions dels fedataris públics en transmissions patrimonials

1. El fedatari públic no pot autoritzar cap escriptura pública de transmissió de béns immobles, o de constitució o cessió de drets reals sobre els mateixos béns, efectuada mitjançant contracte privat, ni pot protocol·litzar documents privats en què es reflecteixin aquestes transmissions de béns immobles o drets sobre els mateixos béns, sense que es faci simultàniament la liquidació del pagament a compte de l'impost, excepte en el cas previst a l'apartat 2.

2. El fedatari públic no pot autoritzar cap escriptura pública de transmissió de béns immobles, o de constitució o cessió de drets reals sobre els mateixos béns, efectuada mitjançant contracte privat, ni pot protocol·litzar documents privats en què es reflecteixin aquestes transmissions de béns immobles o de drets reals sobre els mateixos béns si els obligats tributaris no acrediten prèviament la liquidació i l'ingrés efectiu del pagament a compte de l'impost al ministeri encarregat de les finances en els termes previstos a l'article 38 d'aquest Reglament.

El document acreditatiu de la liquidació del pagament a compte s'ha d'incorporar a la matriu de l'instrument notarial.

3. El fedatari públic ha d'ingressar via transferència bancària en un dels comptes del Govern el total de quotes cobrades durant el trimestre natural anterior, dins dels quinze primers dies del trimestre següent.

4. El fedatari públic ha de presentar una declaració relativa al conjunt de transmissions en què hagi intervingut durant el trimestre natural anterior, dins dels quinze primers dies del trimestre següent, en la

forma que estableixi el ministeri encarregat de les finances.

5. En la declaració agrupada per parròquies hi ha de constar la informació següent:

a) El número de l'autoliquidació de pagament a compte.

b) Dades i identificació de les parts atorgants.

c) El bé o el dret objecte de transmissió, constitució o cessió, amb detall de: parròquia, poble, carrer i número on està situat el bé immoble, i la superfície del bé immoble.

d) L'import de les bases de tributació objecte de gravamen.

e) La data de la transmissió, la constitució o la cessió del bé o el dret.

f) El valor d'adquisició del bé o el dret objecte de la transmissió.

g) La data d'adquisició del bé o el dret objecte de la transmissió.

h) La base de tributació de l'impost.

i) La quota tributària resultant.

j) El motiu de l'exempció.

Capítol dotzè. Gestió de l'impost

Article 41. Número de Registre tributari

Els obligats tributaris han de disposar d'un número de Registre tributari, que han de sol·licitar a través de la declaració censal corresponent, d'acord amb el que preveu el Reglament d'aplicació dels tributs.

Article 42. Baixa provisional per fallida

1. Quan l'òrgan competent declari incobrables per insolvència provada de l'obligat tributari els debits de l'interessat envers el ministeri encarregat de les

finances d'acord amb el que preveu l'article 59 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, s'inicia el procediment per dictar un acord de baixa provisional.

2. Quan s'hagi declarat la situació d'insolvència, l'Administració tributària inicia un expedient de baixa provisional del Registre tributari en què requereix el pagament dels deutes pendents i informa l'obligat tributari que, si no satisfà els seus deutes tributaris pendents de pagament dins el termini d'un mes, causarà baixa provisional del registre esmentat, i atorga a la persona interessada un tràmit d'audiència.

3. Passat aquest termini, acordat el tràmit d'audiència i esgotat el termini per dur a terme el pagament dels deutes tributaris pendents sense que hagin estat satisfets, l'Administració tributària ha de resoldre l'expedient iniciat i dictar si escau l'acord de baixa provisional. L'acord de baixa provisional implica la revocació del número de Registre tributari de l'obligat tributari.

4. Quan l'Administració tributària dicta un acord per baixa provisional, n'ha de donar publicitat, i a aquest efecte publica al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra la relació d'entitats que han estat donades de baixa provisionalment. Aquesta informació també es publica a la Seu electrònica del Govern d'Andorra.

5. L'Administració tributària n'informa també el Registre de Societats Mercantils, que ha d'estendre en el full obert a l'entitat una nota marginal, en què s'ha de fer constar que, si durant la seva vigència es presenta algun document per inscriure l'entitat, aquesta inscripció no es pot fer.

6. La baixa provisional comporta la pèrdua de validesa del número de Registre tributari als efectes d'identificació en l'àmbit fiscal i, d'acord amb el que s'estableix a la disposició addicional tercera de la Llei

21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, el titular d'aquest número, que ha d'utilitzar-se en les seves relacions amb transcendència tributària, no pot dur a terme les actuacions següents:

- a) L'adquisició o la transmissió de valors.
- b) La formalització d'actes o de contractes que tinguin per objecte la declaració, la constitució, l'adquisició, la transmissió, la modificació o l'extinció de domini, altres drets reals sobre béns immobles o qualsevol altre acte o contracte amb transcendència tributària davant d'un fedatari públic.
- c) L'adquisició, la subscripció, el reemborsament i o la transmissió d'accions o de participacions en altres entitats.
- d) La realització d'operacions amb entitats de crèdit.

D'altra banda, l'Administració tampoc no pot emetre un certificat que acrediti que l'obligat tributari està al corrent de les seves obligacions tributàries.

Article 43. Expedient de baixa provisional per falta de presentació de declaracions

1. Quan es constati que, tot i estar obligat per llei, l'obligat tributari no ha presentat les declaracions tributàries corresponents durant dos períodes impositius consecutius, l'Administració tributària inicia un expedient de baixa provisional del Registre tributari, el requereix a presentar en el termini d'un mes de les declaracions no presentades i l'informa que si no ho fa es causarà baixa provisional del registre, i li atorga un tràmit d'audiència.

2. Passat aquest termini i acordat el tràmit d'audiència, són aplicables les disposicions dels apartats 3, 4, 5 i 6 de l'article anterior.

Article 44. Rehabilitació

1. L'Administració tributària pot rehabilitar el número de Registre tributari mitjançant acord. La rehabilitació s'ha de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, notificar a l'obligat tributari i comunicar al Registre de Societats, i cal retirar la informació de la Seu electrònica del Govern d'Andorra.

2. El Registre de Societats Mercantils cancel·la la nota marginal inscrita, prèvia comunicació de l'acord de rehabilitació per part del ministeri encarregat de les finances.

3. Les sol·licituds de rehabilitació del número de Registre tributari només es tramiten si s'acompanyen de la documentació que acredita que s'han satisfet tots els deutes amb l'Administració tributària i que l'obligat tributari està al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries en relació amb aquest impost. Si manquen aquests requisits, les sol·licituds s'arxiven sense més tràmit.

La falta de resolució expressa de la sol·licitud de rehabilitació d'un número de Registre tributari en el termini de tres mesos determina que aquesta sol·licitud s'entén denegada.

Article 45. Declaració, autoliquidació i ingrés del deute tributari

1. Els obligats tributaris han de presentar i subscriure la declaració per aquest impost el mes següent als sis mesos posteriors a la conclusió del període impositiu, amb els formularis, en el lloc i de la forma que estableixi el ministeri encarregat de les finances.

La declaració es pot presentar en els sis mesos posteriors a la conclusió del període impositiu, sense que això tingui, però, efectes sobre els terminis d'ingrés o de devolució del deute tributari.

2. Els obligats tributaris a què es refereix l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei de l'impost sobre societats han

de declarar la totalitat de les seves rendes, exemptes i no exemptes.

3. En el moment de presentar la declaració els obligats tributaris han de determinar el deute tributari corresponent.

Article 46. Devolució d'ofici

1. Les devolucions d'ofici a què es refereix l'article 60 de la Llei de l'impost sobre societats es fan mitjançant transferència bancària en favor de l'obligat tributari.

2. Els obligats tributaris a què es refereix l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei de l'impost sobre societats han de presentar declaració per aquest impost per obtenir la devolució.

Article 47. Mitjans de pagament

1. Els obligats tributaris han d'ingressar, si escau, l'import de la quota diferencial i

del pagament a compte utilitzant qualsevol dels procediments següents:

a) Domiciliació bancària.

b) Transferència nominativa a favor del Govern d'Andorra, amb la presentació d'una còpia del document acreditatiu de la transferència juntament amb les declaracions de l'impost.

2. En cas de pagament per domiciliació bancària, la manca de pagament comporta l'augment del deute tributari amb l'import de les despeses de retorn.

Article 48. Obligacions dels fedataris públics

1. El fedatari públic ha de remetre per la via telemàtica al ministeri encarregat de les finances una relació de les entitats, els obligats tributaris de l'impost sobre societats, la constitució, l'establiment,

la modificació o l'extinció de les quals hagi autoritzat durant el trimestre natural immediatament anterior.

2. Els titulars del Registre de Comerç i Indústria, els titulars del Registre de Professionals Titulats, Col·legis i Associacions Professionals i els titulars del Registre d'Associacions han de remetre al ministeri encarregat de les finances, per la via telemàtica, la informació en relació amb la constitució, l'establiment, la modificació o l'extinció referent a les modificacions de les entitats que es produeixen en aquests registres durant el trimestre natural immediatament anterior. La mateixa obligació incumbeix els notaris pel que fa a les escriptures i altres documents que autoritzin la constitució, la modificació, la transformació o l'extinció de tota classe d'entitats.

3. La relació a què es refereixen els apartats anteriors s'ha de presentar dins dels quinze primers dies del trimestre següent.

4. En la declaració hi ha de constar, agrupada per mesos naturals, la informació següent:

a) Les dades identificatives de l'entitat o de les persones físiques.

b) L'objecte del document.

c) La data del document.

Disposició transitòria primera. Noves inversions efectuades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 5/2023, del 19 de gener, de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres

Els obligats tributaris que a la data d'entrada en vigor de la Llei 5/2023, del 19 de gener, de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres s'hagin beneficiat de la deducció per a noves inversions a

Andorra d'actius fixos afectes a l'activitat empresarial en aplicació del règim anterior, previst a l'article 44 de la Llei de l'impost sobre societats, han de continuar informant en la memòria del manteniment de les inversions efectuades. En cas que no es compleixi el requisit relatiu al manteniment de les inversions durant el període mínim de cinc anys establert en les disposicions esmentades, han d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

Disposició transitòria segona. Promeses de compravenda liquidades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 5/2023, del 19 de gener, de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres

Les promeses de compravenda que hagin liquidat l'impost en el moment que s'han formalitzat com si es tractés d'una transmissió definitiva d'acord amb el que estableix l'article 3 de la Llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries no han de liquidar el pagament a compte de l'import sobre societats sempre que justifiquin el pagament de la liquidació originalment efectuada.

Disposició derogatòria

Es deroga el Reglament de l'impost sobre societats, del 14 de maig del 2019, i les seves modificacions represes en el Decret 207/2021, del 23-6-2021, pel qual s'aprova la modificació del Reglament de l'impost sobre societats i en el Decret 124/2022, del 30-3-2022, pel qual s'aprova la modificació del Reglament de l'impost sobre societats.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 29 de desembre del 2023

Xavier Espot Zamora

Cap de Govern